

In deze Signalering:

Berichten

- ↓ 1. Best Practices Leidraad voor asieladvocaten online
- ↓ 2. Nieuwe IND Werkinstructie geloofwaardigheidsbeoordeling
- ↓ 3. IND beslist weer op asielaanvragen uit Sudan en uit de Palestijnse Gebieden

Jurisprudentie

- ↓ 1. 26-06-2024, ABRvS, 202303430/1/V2, hoger beroep staatssecretaris ongegrond [afwijzing asielaanvraag zonder nader gehoor]
- ↓ 2. 19-06-2024, ABRvS, 202401647/1/V3, hoger beroep staat gegrond [Dublin-Kroatië; medische behandeling]
- ↓ 3. 25-06-2024, Rb Amsterdam, NL24.14534, beroep gegrond [Dublin-Kroatië; belangen kind]
- ↓ 4. 27-06-2024, Rb 's-Hertogenbosch MK, *Somalië*, beroep gegrond [artikel 15-c Kwalificatierichtlijn; Al Shabaab; onderzoek adequate opvang]
- ↓ 5. 20-06-2024, Rb Haarlem, NL24.18454, *Ghana*, beroep gegrond [LHBTI; uitlezen telefoon; referentiekader; specifieke kennis hoorambtenaar]
- ↓ 6. 26-06-2024, Rb Amsterdam, NL24.17435, *Eritrea*, beroep gegrond [status Frankrijk , Duitsland; zienswijze]
- ↓ 7. 27-06-2024, Rb Haarlem, NL24.19158 , *Afghanistan*, beroep gegrond [terugkeer risico]

↓ Contactgegevens

↓ [Archief AC-Signalering op Vluchtweb](#)

De Signalering wordt samengesteld door de Juridisch Coördinatoren, in samenspraak met de acca's. Het is bedoeld als attentie op ontwikkelingen die relevant zijn voor de rechtsbijstand op de AC's. We verwijzen naar andere bronnen. We sturen eenmaal per week een signalering rond, mits er nieuws is.

1. Best Practices Leidraad voor asieladvocaten online

Zoals u wellicht heeft vernomen, is het papieren handboek Best Practice Guide Asiel (bij de hand in asielzaken) uit 2012 geactualiseerd en aangepast. Het resultaat is een online versie waarmee de toegankelijkheid en effectiviteit voor het lezen en zoeken van informatie enorm is verbeterd. De gids staat sinds 1 juli online.

Deze online versie bevat ook links naar relevante bronnen en informatie. Omdat het een online versie betreft kan deze ook makkelijk steeds worden geactualiseerd.

Inhoud en sociaal-emotionele aspecten

Op inhoud is vooral veel meer geschreven op de praktijk; wat wordt verwacht van een advocaat in een asielzaak en wat zijn de aandachtspunten bij bijzondere aspecten van de zaak, zoals bijvoorbeeld een Dublin, minderjarigheid, medische aspecten of mensenhandel. Daarnaast besteedt de gids aandacht aan de sociaal-emotionele aspecten, zoals hoe je omgaat met je cliënt, rekening houdend met taal, cultuur, achtergrond en andere persoonlijke omstandigheden. Want juist bij deze groep van rechtzoekenden is -naast juridische kennis- de sociale interactie belangrijk om een vertrouwensband op te bouwen en de cliënt optimaal bij te kunnen staan.

Over de Best Practice Guide

Het project kwam voort uit het eerdere initiatief voor Rechtshulppakketten asiel dat echter uiteindelijk is stopgezet door minister Weerwind. Sinds juli 2023 zijn acht advocaten gaan schrijven en vervolgens heeft de leescommissie, met afvaardiging van VWN, specialistenverenigingen advocatuur, advocaten, wetenschap, rechtspraak, directie Migratiebeleid en de RvR meegelezen en commentaar gegeven. Uiteraard hopen we vooral dat u als gebruiker veel baat zult hebben bij deze Leidraad en de vorm waarin deze nu is gepubliceerd. Natuurlijk is geprobeerd, mede na tests met een aantal gebruikers, om zo goed mogelijk aan te sluiten bij de wensen van de advocatuur om de Leidraad van wezenlijke meerwaarde te laten zijn voor uw praktijk.

Dat betekent niet dat er wellicht nog verbeterpunten of andere suggesties opkomen bij u als gebruiker. U kunt daarvoor de 'contactbutton' op de site gebruiken om ons daarover te informeren. De button 'over deze Leidraad' geeft meer informatie over de aanleiding, het doel en de personen die hebben meegewerkt aan dit project.

We hopen dat u deze leidraad in de digitale vorm kunt waarderen en de meerwaarde ervaart.

Nieuwsgierig geworden? Neem dan een kijkje op www.bestpracticesleidraad.nl

Veel leesplezier!

2. Nieuwe IND Werkinstructie geloofwaardigheidsbeoordeling

Op 1 juli 2024 is WI 2024/6 Geloofwaardigheidsbeoordeling (asiel) gepubliceerd. Deze Werkinstructie geeft een nadere toelichting op de geloofwaardigheidsbeoordeling die ten grondslag ligt aan de inhoudelijke beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, zoals die volgt uit artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 31 van de Vreemdelingenwet en C1/4 van de Vreemdelingencirculaire.

Uitgangspunt bij de beoordeling van asielaanvragen is dat eerst de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt beoordeeld, waarna de IND toetst of de vrees die samenhangt met de asielmotieven bij terugkeer op grond van de geloofwaardige feiten en/of omstandigheden gevolgd kan worden.

Als de vrees van de vreemdeling bij terugkeer wordt gevolgd, beoordeelt de IND of de vrees zwaarwegend genoeg is en of er daarmee in beginsel sprake is van vluchtelingenschap of ernstige schade.

De beoordeling van de geloofwaardigheid vindt plaats in twee stappen:

- 1) Het verzamelen van informatie;
- 2) Het beoordelen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas, waarbij steeds wordt beoordeeld:
  - a) of het asielrelaas voldoende is onderbouwd met objectieve bewijsstukken;
  - b) of het asielrelaas geloofwaardig geacht kan worden op grond van de toets uit art. 31, zesde lid Vw.

De geloofwaardigheidstoets wordt gedaan aan de hand van vijf voorwaarden. Aan alle vijf voorwaarden moet worden voldaan. Deze blijven hetzelfde, maar worden meer leidend in het proces. Dat moet zorgen voor een meer gestructureerde beoordeling van de geloofwaardigheidstoets. Het gaat daarbij om voorwaarden als het tijdig overleggen van relevante documenten en informatie, en de samenhang en aannemelijkheid van verklaringen. Per voorwaarde worden persoonlijke omstandigheden en de achtergrond van de aanvrager meegewogen. Aan de hand van de voorwaarden wordt uiteindelijk geconcludeerd of het asielmotief geloofwaardig is. Als het asielmotief onvoldoende is onderbouwd met documenten en de vreemdeling voldoet niet aan één of meerdere van de vijf voorwaarden, is het asielmotief niet geloofwaardig.

In beginsel ziet de geloofwaardigheidstoets op het gehele asielmotief. In sommige gevallen is het echter mogelijk dat van een asielmotief bepaalde feiten en omstandigheden wel en bepaalde niet geloofwaardig worden geacht, omdat zowel de overgelegde documenten als de voorwaarden uit de geloofwaardigheidstoets op onderdelen van het motief kunnen zien. Het gaat daarbij uitsluitend om gevallen waarin het motief onder te verdelen is in duidelijk te onderscheiden onderdelen. Het is van belang dat duidelijk is welke delen wel geloofwaardig worden geacht en worden doorgetoetst en welke niet, waarbij ook de betekenis van de niet geloofwaardige delen op de geloofwaardigheid van het relaas in algemene zin moet worden betrokken.

Stap 3: Samenvattend geloofwaardigheidsoordeel.

Tot slot wordt in de besluitvorming samenvattend, kort aangegeven welke asielmotief/- motieven wordt/worden doorgetoetst aan fase 2 (risico-inschatting en zwaarwegendheid, of in het geval dat alle asielmotieven ongeloofwaardig zijn, dat er geen verdere toets plaatsvindt

Gerelateerd: Op het weblog [Stijnskijkopasielrecht](#) staat sinds 12 juni een lezenswaardig stuk: "Minder vaak het voordeel van de twijfel, wijziging van de geloofwaardigheidsbeoordeling" ([link](#))

Inhoudsopgave
----

3. IND beslist weer op asielaanvragen uit Sudan en uit de Palestijnse Gebieden

Palestijnse Gebieden

In een [kamerbrief van 26 juni 2024](#) schrijft de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid dat de IND weer gaat beslissen over de asielaanvragen van (staatloze) Palestijnen uit Gaza en de Westelijke Jordaanoever. Eind april gaf de Raad van State aan dat het Besluitmoratorium dat op 19 december 2023 voor deze groep afgekondigd was, niet rechtmatig is. Met het vaststellen van landenbeleid voor de Palestijnse Gebieden heeft de IND nu een beleidsmatige basis om asielbesluiten te nemen.

Actuele veiligheidssituatie

Team Onderzoek en Expertise Land en Taal (TOELT) van de IND heeft aan de hand van de richtlijnen van de EUAA en op basis van zorgvuldige geselecteerde bronnen een rapport opgesteld over de actuele veiligheidssituatie in Gaza en de Westelijke Jordaanoever. Hieruit blijkt dat in alle districten van Gaza een groot risico is op ernstige schade door willekeurig geweld ([15c situatie](#)). Ook in de Westelijke Jordaanoever is sprake van gewapend geweld. Het risico om slachtoffer te worden van willekeurig geweld is daar echter niet zodanig dat er sprake is van een 15c situatie. Daarom wordt er bij asielaanvragen uit dit gebied goed gekeken naar de individuele omstandigheden. Dat betekent dat elke aanvraag wordt getoetst aan de hand van de landeninformatie, op grond van het Vluchtelingenverdrag en het (persoonlijke) risico op ernstige schade bij terugkeer.

UNWRA

Uit het onderzoek van de IND blijkt ook dat de VN organisatie voor Palestijnse vluchtelingen UNRWA niet in staat is om bescherming en bijstand te bieden in Gaza. Dit betekent voor 'UNRWA-Palestijnen' uit Gaza dat de vluchtelingenstatus moet worden toegekend. Voor de Westelijke Jordanoever ligt dit anders, daar is de UNRWA nog actief. De organisatie kan in het algemeen niet in staat worden geacht de levensomstandigheden te bieden die stroken met haar opdracht, maar voor de individuele (staatloze) Palestijnen kunnen er aanknopingspunten zijn dat de UNRWA wel voldoende bijstand of bescherming kon bieden.

'Onbekende nationaliteit'

In de asielprocedure onderzoekt de IND de identiteit, nationaliteit en herkomst van een asielzoeker. Asielzoekers van Palestijnse afkomst worden aan het begin van de procedure vaak met een 'onbekende nationaliteit' geregistreerd.

Er zijn geen betrouwbare cijfers over het aantal aanvragen van Palestijnse asielzoekers beschikbaar of het aantal Palestijnen dat in de asielprocedure zit. Dat komt omdat de Palestijnse nationaliteit niet wordt erkend en vreemdelingen dus niet als zodanig kunnen worden geregistreerd. Daarnaast geldt dat (staatloze) Palestijnen verschillende landen als gebruikelijke verblijfplaats kunnen hebben.

Sudan

In een [kamerbrief van 27 juni 2024](#) schrijft de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid dat de IND weer gaat beslissen over de asielaanvragen van mensen uit Sudan. Vanwege de aanhoudende onzekere situatie in Soedan behandelde de IND deze aanvragen tijdelijk niet sinds 8 juli 2023. Met het vaststellen van landenbeleid voor Sudan heeft de IND nu een beleidsmatige basis om asielbesluiten te nemen.

Willekeurig geweld in aantal regio's

Het nieuwe landenbeleid Sudan is gebaseerd op het recente ambtsbericht van het ministerie van Buitenlandse Zaken. Hierin worden ernstige en actuele ontwikkelingen in het land geschetst waar sinds april 2023 een gewapend conflict gaande is. Dit conflict leidt in een aantal regio's tot risico op willekeurig geweld, de zogeheten artikel 15c situatie.

Voor de regio's Khartoum, Noord-, Zuid-, en Centraal-Darfur, Kordofan en El Gazira geldt vanwege het vele geweld het hoogste risico op ernstige schade door willekeurig geweld. In de regio West-Darfur kunnen persoonlijke omstandigheden en de specifieke situatie leiden tot een reëel risico op ernstige schade. Voor de overige regio's wordt aangenomen dat er onvoldoende sprake is van een uitzonderlijke situatie met risico op willekeurig geweld.

Gericht geweld op bepaalde groepen

Naast willekeurig geweld, wordt er door de strijdende partijen ook gericht geweld gepleegd. Dit is systematisch gericht op de Masalit, een Afrikaanse bevolkingsgroep voornamelijk uit Darfur.

Ook vindt er gericht geweld plaats richting andere Afrikaanse bevolkingsgroepen, politiek oppassanten, mensenrechtenactivisten, journalisten, LHBTIQ+ personen, vrouwen en meisjes en leden van Emergency Response Rooms. Voor deze zogenoemde risicoprofielen geldt dat de IND het extra risico dat deze mensen lopen om slachtoffer te worden van geweld meeweegt in de individuele beoordeling.

Behandeling asielaanvragen in normale proces

Gedurende de periode waarin de IND niet besliste over asielaanvragen van Sudanese zijn er 880 eerste asielaanvragen ingediend door personen met een Sudanese nationaliteit. Dit gaat over de maanden juli 2023 tot en met mei 2024. De openstaande asielaanvragen van Sudanese worden vanaf nu volgens de normale werkwijze opgepakt in de algemene asielprocedure.

Jurisprudentie

1. 26-06-2024, ABRvS, 202303430/1/V2, hoger beroep staatssecretaris ongegrond [afwijzing asielaanvraag zonder nader gehoor]

Reden signalering: Er is geen wettelijke basis voor de werkwijze van de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid om een asielaanvraag af te wijzen als de vreemdeling zonder reden niet verschijnt voor het nader gehoor, terwijl hij daar wel voor is uitgenodigd. De Europese Procedurerichtlijn maakt het onder voorwaarden mogelijk om een asielaanvraag inhoudelijk af te wijzen als een vreemdeling niet verschijnt bij het nader gehoor, maar de Nederlandse wetgever heeft deze bepaling in de Europese richtlijn niet expliciet overgenomen in de Vreemdelingenwet 2000. De staatssecretaris kan zich ook niet rechtstreeks beroepen op die bepaling uit de Procedurerichtlijn. Dat zou namelijk betekenen dat hij zich tegenover een vreemdeling beroept op een bepaling uit een Europese richtlijn die de Nederlandse wetgever niet heeft geïmplementeerd in nationale wetgeving.

De vreemdeling heeft de Algerijnse nationaliteit. Hij is in november 2021 naar Nederland gereisd. Op 31 mei 2022 heeft de vreemdeling zijn asielaanvraag ingediend. Na het aanmeldgehoor heeft de staatssecretaris de vreemdeling uitgenodigd voor een nader gehoor. In de uitnodiging heeft de staatssecretaris de vreemdeling erop gewezen dat, als hij niet verschijnt en hij niet vooraf een reden geeft voor het niet verschijnen, de staatssecretaris ervan uitgaat dat hij veilig terug kan keren naar zijn land van herkomst. De vreemdeling heeft getekend voor de ontvangst van de uitnodiging. De staatssecretaris heeft een kopie van de uitnodiging naar de gemachtigde van de vreemdeling gestuurd. Vervolgens is de vreemdeling zonder vooraf een reden te geven niet verschenen bij het nader gehoor.

De staatssecretaris heeft de asielaanvraag afgewezen als kennelijk ongegrond op grond van artikel 31, eerste lid, in samenhang met artikel 30b, eerste lid, aanhef en onder a en h, van de Vw 2000, als onderdeel van een proef voor een nieuwe werkwijze die hij in 2022 is gestart. In deze uitspraak gaat de Afdeling in op de vraag of de staatssecretaris een aanvraag mag afwijzen als ongegrond of kennelijk ongegrond als een vreemdeling zonder geldige reden niet bij het nader gehoor is verschenen. De Afdeling komt in deze uitspraak tot het oordeel dat voor deze werkwijze geen wettelijke grondslag bestaat in de Vw 2000.

De staatssecretaris heeft in de schriftelijke inlichtingen toegelicht dat hij in oktober 2022 is gestart met een proef voor een nieuwe werkwijze in het azc in Budel. De werkwijze houdt in dat een vreemdeling in de uitnodiging voor het nader gehoor wordt gewezen op de consequentie van het zonder geldige reden niet verschijnen bij dat gehoor. De staatssecretaris gaat er dan van uit dat de vreemdeling zonder problemen kan terugkeren naar zijn land van herkomst. De uitnodiging voor het gehoor wordt vertaald in de in asielprocedures meest voorkomende talen. De vreemdeling moet tekenen voor ontvangst van de uitnodiging. Als hij niet verschijnt, gaat de staatssecretaris ervan uit dat de vreemdeling geen bescherming nodig heeft en brengt de staatssecretaris een voornemen uit om de aanvraag af te wijzen als ongegrond of kennelijk ongegrond. Aan de hand van de ingediende zienswijze beoordeelt de staatssecretaris vervolgens of hij de aanvraag afwijst of de vreemdeling opnieuw uitnodigt voor een nader gehoor. Hij zal de vreemdeling opnieuw uitnodigen als die in de zienswijze een verschoonbare reden aanvoert waarom hij niet verschenen is of als hij daarin gemotiveerde asielmotieven naar voren brengt.

De staatssecretaris heeft verder toegelicht dat hij met de proef voor deze werkwijze is gestart, omdat het in de praktijk regelmatig voorkomt dat vreemdelingen niet verschijnen voor een nader gehoor en dat dat verlies van capaciteit en tijd bij de IND oplevert. Zo worden er voor niets een hoornmedewerker en een tolk beschikbaar gesteld en moet vervolgens opnieuw een gehoor worden ingepland. Hij heeft verder toegelicht dat uit de uitvoeringspraktijk het beeld naar voren komt dat er een groep vreemdelingen is die, soms meerdere keren, zonder opgaaf van redenen niet verschijnt bij het gehoor. Hij vermoedt dat zij alleen asiel hebben aangevraagd om zo lang mogelijk van opvang en voorzieningen gebruik te maken. De staatssecretaris wijst erop dat in de plaats van een vreemdeling die geen intentie heeft om naar het gehoor te komen, een gehoor ingepland had kunnen worden met een vreemdeling die juist wel zijn verhaal wil vertellen.

De staatssecretaris heeft daarnaast toegelicht dat hij er bewust voor kiest om een aanvraag inhoudelijk af te wijzen als ongegrond of kennelijk ongegrond als de vreemdeling niet voor het gehoor is verschenen, omdat hij een buitenbehandelingstelling op grond van artikel 30c, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 minder geschikt vindt. Als een vreemdeling dan een volgende asielaanvraag doet, dan volgt uit het tweede lid van die bepaling namelijk dat die asielaanvraag als eerste aanvraag moet worden behandeld. Maar als de staatssecretaris een asielaanvraag afwijst als ongegrond of kennelijk ongegrond, dan heeft dat volgens hem wel het gewenste effect, namelijk dat een volgende aanvraag dan als een opvolgende aanvraag als bedoeld in artikel 3.118b van het Vb 2000 kan worden behandeld, waardoor de vreemdeling zijn asielmotieven schriftelijk moet omschrijven en toelichten. Als de vreemdeling dat nalaat, dan hoeft de staatssecretaris de vreemdeling niet uit te nodigen voor een nader gehoor en kan hij de aanvraag zonder nader gehoor niet-ontvankelijk verklaren. Volgens de staatssecretaris geldt als bijkomend voordeel als de aanvraag als opvolgende aanvraag kan worden behandeld, dat er geen aanmeldgehoor hoeft te worden afgenomen en dat er geen Medifirst-onderzoek hoeft plaats te vinden.

Inmiddels past de staatssecretaris de werkwijze in azc Budel toe op vreemdelingen in spoor 2 (veiligelanders) en spoor 4 (algemene asielprocedure), met uitzondering van minderjarige vreemdelingen, en in Ter Apel op overlastgevende vreemdelingen. De staatssecretaris heeft in zijn schriftelijke inlichtingen toegelicht dat in de uitvoeringspraktijk het gevoel leeft dat de nieuwe werkwijze effect heeft. Volgens een door de staatssecretaris overgelegde tussentijdse evaluatie van 30 januari 2023 zijn vanaf de start van de pilot in oktober 2022 in Budel vijftien zaken binnen de spoor 2-procedure inhoudelijk afgedaan en in Ter Apel drie, omdat de vreemdelingen niet zijn verschenen, terwijl zij wel voor het gehoor waren uitgenodigd. Er is tijdens die periode één zaak binnen spoor 4 in de pilot afgedaan. In de tussentijdse evaluatie staat verder dat er geen cijfers zijn bijgehouden van het aantal vreemdelingen dat niet is verschenen voor de start van de pilot en daarna. De staatssecretaris heeft toegelicht dat het aantal zaken waarop de werkwijze wordt toegepast, ook nu niet wordt bijgehouden.

Het oordeel van de Afdeling

De Afdeling begrijpt dat het voor de staatssecretaris organisatorische problemen oplevert als vreemdelingen niet verschijnen bij het gehoor. Daarom is begrijpelijk dat de staatssecretaris naar oplossingen zoekt om in dat soort gevallen de asielprocedure efficiënter te laten verlopen. De Afdeling is desondanks van oordeel dat de rechtbank terecht heeft overwogen dat de staatssecretaris de asielaanvraag van de vreemdeling die zonder bericht niet is verschenen bij het nader gehoor, niet kon afwijzen als kennelijk ongegrond op grond van artikel 31, eerste lid, in samenhang met artikel 30b, eerste lid, aanhef en onder h, van de Vw 2000. Hierna legt de Afdeling uit hoe zij tot haar oordeel komt.

De staatssecretaris heeft de aanvraag van de vreemdeling afgewezen als kennelijk ongegrond, omdat hij niet is verschenen voor het nader gehoor waarvoor hij was uitgenodigd. Voor het afwijzen van een asielaanvraag als kennelijk ongegrond is in de regel een persoonlijk onderhoud vereist. Dat volgt uit de artikelen 14, 31 en 32 van de Procedurerichtlijn, de artikelen 30b en 31 van de Vw 2000 en de memorie van toelichting. Artikel 28, eerste lid, van de Procedurerichtlijn regelt de gevolgen die kunnen worden verbonden aan de impliciete intrekking van de asielaanvraag of het impliciet afzien van die aanvraag. Het niet verschijnen bij een persoonlijk onderhoud, waar het nader gehoor waar de vreemdeling voor was uitgenodigd onder valt, mag volgens deze bepaling worden aangemerkt als een impliciete intrekking of een impliciet afzien. Artikel 28 van de Procedurerichtlijn biedt de lidstaten dan twee mogelijkheden. Zij kunnen de behandeling van het asielverzoek beëindigen of het verzoek afwijzen, mits zij het verzoek op basis van een toereikend onderzoek overeenkomstig artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn als ongegrond beschouwen.

De wetgever heeft alleen de bevoegdheid uit artikel 28, eerste lid, van de Procedurerichtlijn om een asielaanvraag buiten behandeling te stellen bij impliciete intrekking of impliciet afzien geïmplementeerd, namelijk in artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, en artikel 30c, eerste lid, van de Vw 2000. In laatstgenoemde bepaling is expliciet verwezen naar artikel 28 van de Procedurerichtlijn en zijn de situaties van impliciete intrekking of impliciet afzien overgenomen die in artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a en b, staan. De mogelijkheid om een asielverzoek onder deze omstandigheden af te wijzen als (kennelijk) ongegrond heeft de wetgever niet geïmplementeerd. De bepalingen op grond waarvan de staatssecretaris de aanvraag heeft afgewezen als kennelijk

ongegrond op grond van de artikelen 31 en 30b van de Vw 2000 dienen ook niet ter implementatie van artikel 28 van de Procedurerichtlijn. Artikel 30b van de Vw 2000 dient ter implementatie van artikel 32, tweede lid, in samenhang gelezen met artikel 31, achtste lid, van de Procedurerichtlijn en gaat over het voeren van een versnelde procedure als een of meer van de in die bepaling genoemde omstandigheden zich voordoen. Artikel 31 van de Vw 2000 dient ter implementatie van artikel 32, eerste lid, van de Procedurerichtlijn en gaat over de vraag wanneer een aanvraag kan worden afgewezen als ongegrond. Daarnaast staat in beide bepalingen niets over het impliciet intrekken of impliciet afzien van het asielverzoek.

Ook uit de memorie van toelichting en de implementatietabel blijkt dat de wetgever naar aanleiding van artikel 28, eerste lid, van de Procedurerichtlijn in de Vw 2000 alleen de bevoegdheid heeft opgenomen tot buitenbehandelingstelling in artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. Verder blijkt uit de memorie van toelichting en de implementatietabel niet dat de wetgever van verdere implementatie van artikel 28, eerste lid, van de Procedurerichtlijn heeft afgezien, omdat de Vw 2000 al zou voorzien in de mogelijkheid om een aanvraag af te wijzen als (kennelijk) ongegrond bij impliciete intrekking of impliciet afzien van de asielaanvraag. In de implementatietabel staat alleen dat artikel 28 van de Procedurerichtlijn voor het overige geen implementatie behoeft. De reden daarvoor wordt niet gegeven, terwijl bij andere bepalingen, onder andere de artikelen 20 en 21 van de Procedurerichtlijn, expliciet is genoemd dat die geen implementatie behoeven, omdat de Vw 2000 daarin al voorziet.

Omdat een specifieke bepaling ter implementatie ontbreekt, ziet de Afdeling zich voor de vraag gesteld of het mogelijk is om artikel 31, eerste lid, en 30b, eerste lid, van de Vw 2000 zo uit te leggen dat daar de bevoegdheid om af te wijzen als (kennelijk) ongegrond bij impliciete intrekking of impliciet afzien van de asielaanvraag op kan worden gebaseerd. Zij is van oordeel dat dit niet kan. Het is vaste rechtspraak van het Hof van Justitie dat het beginsel van richtlijnconforme uitlegging wordt begrensd door algemene rechtsbeginselen, en met name het rechtszekerheidsbeginsel en het verbod van terugwerkende kracht. Vergelijk het arrest van het Hof van 23 april 2009, Angelidaki e.a., ECLI:EU:C:2009:250, punten 198 tot en met 200, en het arrest van 24 januari 2012, Dominguez, ECLI:EU:C:2012:33, punten 24 en 25. Een richtlijnconforme interpretatie is in dit geval niet mogelijk binnen het kader van de wet. Reden hiervoor is de expliciete koppeling die in de artikelen 31, eerste lid, en 30b, eerste lid, van de Vw 2000 wordt gemaakt met artikel 32 van de Procedurerichtlijn. Die bepalingen zijn toegespitst op het afwijzen van een asielaanvraag als ongegrond en kennelijk ongegrond, terwijl artikel 28 van de Procedurerichtlijn specifiek is bedoeld voor situaties van impliciete intrekking of impliciet afzien van asielaanvragen en ook situaties beschrijft waarin daarvan sprake is. Daarom is een uitleg waarbij de artikelen 31, eerste lid, en 30b, eerste lid, van de Vw 2000 ook invulling geven aan artikel 28 van de Procedurerichtlijn niet verenigbaar met de nationale wetgeving en in strijd met de rechtszekerheid. Vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 5 juni 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:1710](#), onder 8.3 en 8.4.

De Afdeling ziet zich vervolgens voor de vraag gesteld of de staatssecretaris zich rechtstreeks kan beroepen op het niet geïmplementeerde deel van artikel 28, eerste lid, van de Procedurerichtlijn om bij impliciete intrekking of impliciet afzien een asielaanvraag af te wijzen als ongegrond. Zij is van oordeel dat dit evenmin mogelijk is. Omdat de staatssecretaris zich daarmee ten nadele van de vreemdeling op een bepaling uit een richtlijn beroept die niet is geïmplementeerd, verzet het verbod van omgekeerde verticale rechtstreekse werking zich daartegen. Vergelijk het arrest van het Hof van 21 oktober 2010, Accardo e.a., ECLI:EU:C:2010:624, punten 45 en 46. De staatssecretaris kan zich dus niet rechtstreeks op het niet geïmplementeerde deel van artikel 28, eerste lid, van de Procedurerichtlijn beroepen.

Omdat de bevoegdheid uit artikel 28, eerste lid, van de Procedurerichtlijn om een aanvraag af te wijzen als (kennelijk) ongegrond bij impliciete intrekking of impliciet afzien van die aanvraag niet is geïmplementeerd in de nationale wetgeving, een richtlijnconforme uitleg van die bepaling niet mogelijk is en het verbod van omgekeerde verticale werking rechtstreekse werking van die bepaling verbiedt, komt de Afdeling niet toe aan de beantwoording van de vraag of in deze zaak sprake is geweest van een toereikend onderzoek als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Procedurerichtlijn.

De grief faalt.

Terugkoppeling aan de wetgever

De staatssecretaris heeft toegelicht dat hij met zijn nieuwe werkwijze is begonnen vanwege de organisatorische problemen die het oplevert als vreemdelingen zonder geldige reden niet verschijnen bij het gehoor, en zijn wens om de asielprocedure efficiënter te laten verlopen. Met deze werkwijze beoogt de staatssecretaris onder andere winst te behalen bij een eventuele opvolgende aanvraag. De Afdeling begrijpt deze wens. Het is echter aan de wetgever om, in afwachting van de inwerkingtreding van regels hierover in de Asielprocedureverordening (Verordening (EU) 2024/1348), artikel 28, eerste lid, van de Procedurerichtlijn desgewenst alsnog volledig te implementeren. Datzelfde geldt voor de mogelijkheden die artikel 28, tweede lid, van de Procedurerichtlijn biedt, welke bepaling de wetgever ook niet volledig heeft geïmplementeerd.

Conclusie

Het hoger beroep is ongegrond. De uitspraak van de rechtbank wordt bevestigd. De staatssecretaris moet de proceskosten vergoeden.

NB: de Afdeling heeft bij deze uitspraak een persbericht uitgebracht.

Inhoudsopgave
----

2. 19-06-2024, ABRvS, 202401647/1/V3, hoger beroep staat gegrond [Dublin-Kroatië; medische behandeling]

Reden signalering: De Afdeling overweegt dat uit door de staatssecretaris ingebrachte informatie moet worden afgeleid dat voor de vreemdeling, die door de rechtbank onbetwist als bijzonder kwetsbaar is aangemerkt, adequate psychische gezondheidszorg op dit moment wel weer beschikbaar is in Kroatië. De staatssecretaris heeft gesteld dat hij de Kroatische autoriteiten bij overdracht zal informeren over de bijzondere behoeften van de vreemdeling en de overdracht zal opschorten als de Kroatische autoriteiten melden dat zij aan die behoeften niet kunnen voldoen. Daarom bestaat geen grond voor het oordeel dat de vreemdeling ,zonder aanvullende garanties van de Kroatische autoriteiten een reëel risico loopt op schending van artikel 4 van het EU Handvest en artikel 3 EVRM.

De staatssecretaris komt in zijn eerste grief op tegen het oordeel van de rechtbank dat hij voorafgaand aan de overdracht aanvullende individuele garanties moet vragen aan de Kroatische autoriteiten. Niet in geschil is dat de vreemdeling een bipolaire stoornis heeft en dat zij in Turkije is mishandeld en seksueel misbruikt, waarvoor zij onder behandeling staat. De vreemdeling heeft in haar beroepsgronden gewezen op het Asylum Information Database, 'Country Report: Croatia. Update 2022' (hierna: AIDA-rapport), waaruit volgt dat Médecins du Monde de werkzaamheden in Kroatië tijdelijk heeft gestaakt. Uit het AIDA-rapport volgt niet dat deze organisatie de werkzaamheden heeft hervat. Volgens de rechtbank heeft de vreemdeling met deze informatie aannemelijk gemaakt dat er in haar specifieke situatie bij overdracht aan Kroatië een reëel risico bestaat dat voor haar adequate psychische gezondheidszorg niet beschikbaar is. Op basis van de informatie die ten tijde van de beroepsprocedure beschikbaar was heeft de rechtbank dit niet ten onrechte geoordeeld. Niettemin treft het betoog. doel. De staatssecretaris heeft in zijn grief namelijk terecht gewezen op de inbreng van AsyLex ten behoeve van het aanstaande rapport van het European Union Agency for Asylum, waaruit volgt dat Médecins du Monde de werkzaamheden tot het einde van augustus 2023 heeft gestaakt en daarna weer heeft hervat. De Afdeling overweegt dat uit deze brief moet worden afgeleid dat voor de vreemdeling, die door de rechtbank onbetwist als bijzonder kwetsbaar is aangemerkt, adequate psychische gezondheidszorg op dit moment wel weer beschikbaar is in Kroatië. De staatssecretaris heeft gesteld dat hij de Kroatische autoriteiten bij overdracht zal informeren over de bijzondere behoeften van de vreemdeling en de overdracht zal opschorten als de Kroatische autoriteiten melden dat zij aan die behoeften niet kunnen voldoen. Daarom bestaat geen grond voor het oordeel dat de vreemdeling ,zonder aanvullende garanties van de Kroatische autoriteiten een reëel risico loopt op schending van artikel 4 van het EU Handvest en artikel 3 EVRM. De grief slaagt.

De staatssecretaris komt in zijn tweede grief terecht op tegen het oordeel van de rechtbank dat hij ondeugdelijk heeft gemotiveerd waarom hij in de verklaringen van de vreemdeling over haar ervaringen en de gestelde behandeling op het politiebureau in Kroatië geen aanleiding ziet om de asielaanvraag in behandeling te nemen op grond van zijn discretionaire - bevoegdheid uit artikel 17, eerste lid, van de Dublinverordening. Deze omstandigheden heeft de staatssecretaris namelijk al voldoende betrokken in het kader van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. De Afdeling wijst op haar

uitspraak van 30 april 2024, ECLI:NL:RVS:2024:1778. Verder heeft de vreemdeling haar verklaringen over wat haar eerder in Kroatië zou zijn overkomen niet onderbouwd. Uit de uitspraak van de Afdeling van 13 september 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3411, volgt dat er in het algemeen geen aanleiding is om te veronderstellen dat de vreemdeling bij overdracht aan Kroatië een reëel risico loopt op een met artikel 4 van het EU Handvest en artikel 3 EVRM strijdige behandeling. Ook voor het overige is niet gebleken dat sprake is van bijzondere individuele omstandigheden die maken dat overdracht aan Kroatië van onevenredige hardheid getuigt.

De grief slaagt.

Het hoger beroep is gegrond. Hét is niet nodig om wat de staatssecretaris verder heeft aangevoerd te bespreken. De uitspraak van de rechtbank wordt vernietigd. Omdat er geen beroepsgronden zijn die de rechtbank niet heeft besproken, is het beroep alsnog ongegrond. De staatssecretaris hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Inhoudsopgave
----

3. 25-06-2024, Rb Amsterdam, NL24.14534, beroep gegrond [Dublin-Kroatië; belangen kind]

Reden signalering: Niet is gebleken dat de staatssecretaris de drie minderjarige kinderen van eisers, gezien hun kwetsbare leeftijd en positie, medisch heeft onderzocht. Dat de twee oudste minderjarige kinderen van eisers zijn gehoord is ook niet gebleken. Daarnaast merkt de rechtbank op dat tijdens het aanmeldgehoor van eisers niet is doorgevraagd naar de situatie van de kinderen, ondanks dat eisers over de kinderen hebben verklaard. Verder concludeert de rechtbank dat de staatssecretaris ook niet heeft onderzocht wat de gevolgen kunnen zijn van de overdracht aan Kroatië voor de kinderen. De rechtbank acht het voorgaande van belang in het kader van artikel 6, eerste lid, van de Dublinverordening in samenhang met artikel 3 van het IVRK, waarin staat dat de staatssecretaris het belang van het kind in Dublinprocedures voorop dient te stellen. Het derde lid van dit artikel stelt dat de lidstaat daarbij in het bijzonder rekening houdt met, onder andere, de standpunten van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit. Nu de staatssecretaris nergens in de besluitvorming heeft onderzocht wat een overdracht naar Kroatië voor de kinderen betekent en wat anderszins de belangen van de kinderen zijn waar de staatssecretaris in de besluitvorming rekening mee moet houden, is het besluit dus onzorgvuldig voorbereid en gemotiveerd.

In deze uitspraak beoordeelt de rechtbank/voorzieningenrechter de beroepen van eisers tegen het niet in behandeling nemen van hun aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd en hun verzoeken om een voorlopige voorziening. De staatssecretaris heeft de aanvragen met de bestreden besluiten van 3 april 2024 niet in behandeling genomen, omdat Kroatië verantwoordelijk is voor de aanvragen.

Eisers zijn van mening dat ten aanzien van Kroatië niet van het interstatelijk vertrouwensbeginsel kan worden uitgegaan vanwege het bestaan van aan het systeem gerelateerde tekortkomingen van de asielprocedure en opvangvoorzieningen in Kroatië.

De rechtbank ziet in hetgeen eisers hebben aangevoerd geen aanleiding voor de conclusie dat ten aanzien van Kroatië niet van het interstatelijk vertrouwensbeginsel kan worden uitgegaan. De rechtbank overweegt hiertoe dat de Afdeling in de uitspraak van 13 september 2023, ECLI:NL:RVS:2023:3411, heeft geoordeeld dat de staatssecretaris ten aanzien van Kroatië voor Dublinclaimanten van het interstatelijk vertrouwensbeginsel mag uitgaan. Dit oordeel heeft de Afdeling nadien diverse keren herhaald, bijvoorbeeld in de uitspraak van 17 mei 2024, ECLI:NL:RVS:2024:2099. In het arrest X van het Hof van 29 februari 2024, ECLI:EU:C:2024:195 overweegt het Hof in punt 65 dat het feit dat een lidstaat overgaat tot pushbacks en bewaring aan zijn grensposten van derdelanders die een verzoek om internationale bescherming wensen in te dienen, op zich niet in de weg staat aan de overdracht van een derdelander aan die lidstaat. Met de door eisers aangehaalde uitspraken en het rapport hebben eisers dan ook niet aannemelijk gemaakt dat ten aanzien van Kroatië niet van het interstatelijk vertrouwensbeginsel kan worden uitgegaan. Artikel 17 van de Dublinverordening.

Eisers stellen verder dat de staatssecretaris hun asielaanvraag op grond van artikel 17 van de Dublinverordening onverplicht aan zich had moeten trekken. Eisers stellen hiertoe dat zij in Kroatië een onmenselijke en vernederende behandeling hebben gehad. Zij hebben in Kroatië in onhygiënische omstandigheden verkeer. Zij werden, nadat zij meerdere keren werden weggestuurd

uit Kroatië, uiteindelijk in Kroatië in een soort hok ondergebracht, vergeven van de insecten, waar de kinderen hevige kou leden en zij daardoor overal uitslag en grote wonden op hun benen hebben gekregen. Hier hebben zij één nacht verbleven. Vervolgens zijn eisers daar weggegaan met behulp van een Afghaanse man die zij daar hebben leren kennen. Eisers hebben hierna twaalf dagen op straat en in een bos geleefd. In het bos hebben zij de politie horen schieten met wapens. Hierna zijn zij vertrokken naar Slovenië. Eisers stellen dat ze dan ook niet in een opvang hebben gezeten in Kroatië en de kinderen geen medische behandeling hebben gehad. Eisers doen hierbij ook een beroep op artikel 3 van het IVRK en zijn van mening dat de belangen van de kinderen onvoldoende zijn meegewogen door verweerder.

Naar het oordeel van de rechtbank is de besluitvorming met betrekking tot de kinderen onzorgvuldig geweest. De rechtbank legt dat hierna uit. Ingevolge artikel 3, eerste lid, van het IVRK vormen bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, de belangen van het kind de eerste overweging. In artikel 12, eerste lid, van het IVRK staat dat een kind dat in staat is zijn of haar mening te vormen, het recht heeft die mening te uiten in een procedure die hem of haar (in)direct aangaat. Het tweede lid van dit artikel bepaalt dat het kind daartoe in de gelegenheid moet worden gesteld, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomst van een vertegenwoordiger of een daarvoor geschikte instelling. Deze verplichting geldt zowel in gerechtelijke procedures als in bestuurlijke procedures.

Verweerder heeft beleid ontwikkeld met betrekking tot de behandeling van Dublinzaken waarbij kinderen zijn betrokken (IB 2022/77 Belang van het kind in Dublinzaken). In het beleid staat dat de belangen van de kinderen uitdrukkelijk moeten worden betrokken in de besluitvorming. Uit paragraaf 4 'Hoe te handelen' volgt dat het belang van het kind meer concreet en specifiek zal moeten worden getoetst, en dat daar al snel aanleiding toe zal zijn. In het besluit zal vervolgens uitdrukkelijk en gemotiveerd moeten worden ingegaan op onder andere de standpunten van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.

Eiser en eiseres hebben, afzonderlijk van elkaar, tijdens hun aanmeldgehoren over hun ervaringen met de kinderen, niet alleen in Kroatië, maar ook gedurende de hele reis van Afghanistan naar Nederland, verteld. Hun verhalen zijn in zeer grote mate in overeenstemming met elkaar. De rechtbank ziet dan ook geen aanleiding om hier niet vanuit te gaan. De rechtbank acht het van belang dat er drie minderjarige kinderen bij alle gebeurtenissen aanwezig waren en dat zij hier nog steeds last van hebben. Dit hebben eisers in hun beroepsgronden gesteld en ter zitting benadrukt. ou moeten naar Kroatië. Eisers hebben verder op de zitting verklaard dat de twee oudste kinderen de ervaringen in Kroatië heel goed herinneren en dat het extra zwaar is geweest omdat de politieagenten 's nachts met wapens hebben geschoten, terwijl eisers in de bossen sliepen. Dit was een trauma voor de kinderen, aldus eisers. Verder acht de rechtbank van belang dat het jongste kind nog maar één jaar oud is en wonden heeft gehad aan zijn armen en benen. Volgens eisers heeft hij die wonden opgelopen in Kroatië.

Niet is gebleken dat de staatssecretaris de drie minderjarige kinderen van eisers, gezien hun kwetsbare leeftijd en positie, medisch heeft onderzocht. Dat de twee oudste minderjarige kinderen van eisers zijn gehoord is ook niet gebleken. Daarnaast merkt de rechtbank op dat tijdens het aanmeldgehoor van eisers niet is doorgevraagd naar de situatie van de kinderen, ondanks dat eisers over de kinderen hebben verklaard. Verder concludeert de rechtbank dat de staatssecretaris ook niet heeft onderzocht wat de gevolgen kunnen zijn van de overdracht aan Kroatië voor de kinderen. Eisers zijn immers een paar dagen na de geboorte van het jongste kind gevlucht uit Afghanistan. Zij hebben na een tocht van negen maanden Nederland bereikt. Verweerder dient dan ook mee te wegen welke gevolgen een nieuw vertrek voor de kinderen heeft. De rechtbank acht het voorgaande van belang in het kader van artikel 6, eerste lid, van de Dublinverordening in samenhang met artikel 3 van het IVRK, waarin staat dat de staatssecretaris het belang van het kind in Dublinprocedures voorop dient te stellen. Het derde lid van dit artikel stelt dat de lidstaat daarbij in het bijzonder rekening houdt met, onder andere, de standpunten van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit. Nu de staatssecretaris nergens in de besluitvorming heeft onderzocht wat een overdracht naar Kroatië voor de kinderen betekent en wat anderszins de belangen van de kinderen zijn waar de staatssecretaris in de besluitvorming rekening mee moet houden, is het besluit dus onzorgvuldig voorbereid en gemotiveerd. De beroepen zijn gegrond, omdat de bestreden besluiten in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

4. 27-06-2024, Rb 's-Hertogenbosch MK, Somalië, beroep gegrond [artikel 15-c Kwalificatierichtlijn; Al Shabaab; onderzoek adequate opvang]

Reden signalering: De rechtbank volgt de staatssecretaris ook in het standpunt dat de informatie uit het door eiser overgelegde rapport vergelijkbaar is met reeds bekende berichtgeving zoals vermeld in het Algemeen ambtsbericht over Somalië van juni 2023. Daaruit volgt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad precair en onvoorspelbaar is en dat Al-Shabaab in staat is om daar aanslagen te plegen, maar dat de aanslagen zich in het algemeen niet tegen willekeurige burgers richten. Ze zijn vooral gericht tegen militairen, overheidsfunctionarissen en andere specifieke risicogroepen. De staatssecretaris heeft hiermee deugdelijk gemotiveerd dat de algemene situatie in Mogadishu er niet toe zal leiden dat eiser bij terugkeer naar Mogadishu in zijn algemeenheid een reëel risico loopt op ernstige schade als bedoeld in artikel 3 EVRM.

De rechtbank volgt eiser in zijn betoog dat de staatssecretaris niet heeft kunnen tegenwerpen dat eiser niet heeft meegewerkt aan het onderzoek naar adequate opvang en eveneens in zijn betoog dat de staatssecretaris onvoldoende invulling heeft gegeven aan het onderzoek. De rechtbank overweegt

De rechtbank verklaart het beroep gegrond. De staatssecretaris heeft terecht de asielaanvraag van eiser afgewezen, echter hij heeft niet voldoende invulling gegeven aan het onderzoek naar adequate opvang. Hierna legt de rechtbank uit hoe zij tot dit oordeel komt en welke gevolgen dit oordeel heeft.

Afwijzing van de asielaanvraag

- Problemen met Al-Shabaab

Eiser stelt in zijn gronden van beroep dat hij te vrezen heeft voor Al-Shabaab bij terugkeer naar Somalië. Ter onderbouwing daarvan verwijst hij naar een rapport van 25 juli 2023 van René Brosius, PhD Candidate (University of Bayreuth) en Somalië Expert (het rapport van Brosius), dat in zijn zaak is opgesteld. In dit rapport wordt het volgende geconcludeerd: *“In view of the tense security situation in connection with the young age of the client and his origin as a Reer Hamar, repatriation cannot be recommended. Even though some military successes have been achieved against Al-Shabaab, the situation is currently not significantly better than in previous years. The target of Al-Shabaab's attacks are mainly civilians. Even though the propaganda is regularly directed against the government, the civilian victims are meant to delegitimise the government. The fact that 2022 was the deadliest year in a long time and that 38 Chair of African Legal Studies numerous attacks were carried out in the current year shows that Al-Shabaab is still capable of planning even complex attacks in Mogadishu. Due to the client's apparent lack of family ties, neither protection by clan or family members is to be expected, nor does the client have a chance of survival economically. In addition to the acute security situation, the economic pressure is currently extremely high. Food and energy prices are having a massive impact on Somalia. In particular, the impending loss of Ukrainian grain exports will further exacerbate the situation. State welfare does not exist in Somalia. In this respect, repatriation would become a considerable survival risk for the client.”*

De rechtbank volgt eiser niet in zijn betoog. De staatssecretaris heeft zich naar het oordeel van de rechtbank niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat de problemen van eiser met Al-Shabaab niet geloofwaardig zijn. De staatssecretaris heeft daarbij kunnen betrekken dat eiser niet zelf heeft gesproken met leden van Al-Shabaab maar dat hij heeft verklaard dat hij van zijn buurvrouw heeft gehoord dat zij is benaderd door leden van Al-Shabaab om hem te rekruteren. Eiser heeft ook niet gezien dat jongeren door Al-Shabaab zijn gerekruteerd. Verder heeft de staatssecretaris erop kunnen wijzen dat hoewel uit landeninformatie blijkt dat er ook rekrutering door Al-Shabaab uit de door de overheid gecontroleerde gebieden plaatsvindt en dat gedwongen rekrutering van kinderen door Al-Shabaab reeds in 2015 plaatsvond, eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij persoonlijk onder de aandacht stond van Al-Shabaab. De staatssecretaris heeft daarbij kunnen betrekken dat eiser afkomstig is uit Mogadishu en dat het niet aannemelijk dat eiser, vijf jaar na zijn vertrek uit Somalië, bij Al-Shabaab in de negatieve belangstelling staat en hierdoor bij terugkeer naar Mogadishu problemen met hen zal krijgen. Het voorgaande heeft eiser niet gemotiveerd bestreden.

Het rapport dat eiser heeft ingediend ter onderbouwing van zijn standpunt kan hem niet baten, nu daaruit niet blijkt dat er een reëel risico bestaat om gedwongen te worden gerekruteerd door Al-Shabaab in grote steden, zoals Mogadishu, waar Al-Shabaab niet aan de macht is. Het rapport ziet veeleer op de veiligheids- en economische situatie die eiser in Mogadishu zal aantreffen als hij terug moet keren als lid van Reer Hamar en als jongvolwassene zonder sociaal netwerk. Deze omstandigheden kunnen echter niet dienen ter onderbouwing van eisers asielrelaas voor zover dat ziet op zijn problemen met Al-Shabaab vanwege gedwongen rekrutering. Nu de staatssecretaris niet ten onrechte de problemen met Al-Shabaab ongelooftwaardig heeft geacht, heeft eiser reeds daarom zijn individuele risico op ernstige schade bij terugkeer niet aannemelijk gemaakt.

Voor zover eiser ter zitting nog heeft gewezen op een individueel risico op ernstige schade vanwege het beleid inzake alleenstaande vrouwen zoals opgenomen paragraaf C7/30.4.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 kan de rechtbank dit niet volgen nu dit beleid specifiek ziet op vrouwen en eiser een man is.

- *Situatie als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c van de Kwalificatierichtlijn (glijdende schaal)*

Eiser heeft een beroep gedaan op het arrest van het Hof van 9 november 2023 in de zaak C-125/22, X,Y tegen de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (het arrest X,Y) en stelt dat de staatssecretaris onvoldoende toepassing heeft gegeven aan de “glijdende schaal” van artikel 15, aanhef en onder c, van de Kwalificatierichtlijn nu eiser Reer Hamar is, die een minderheidsgroep zijn en hij geen sociaal netwerk heeft in Somalië.

De rechtbank overweegt dat het Hof in het arrest X,Y over artikel 15, aanhef en onder c, van de Kwalificatierichtlijn heeft overwogen dat deze bepaling betrekking heeft op een “algemener” risico op schade dan de risico’s die onder artikel 15, aanhef en onder a en b van dat artikel worden genoemd. Zo wordt hier volgens het Hof in ruimere zin bedoeld op een “bedreiging van het leven of de persoon” van een burger, en niet zozeer op bepaalde gewelddadigheden. Bovendien is deze bedreiging inherent aan een algemene situatie van gewapend conflict die “willekeurig geweld” meebrengt. Dit houdt in dat het geweld gericht kan zijn tegen personen ongeacht hun persoonlijke situatie en hun identiteit, wanneer een dergelijk geweldsniveau dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, alleen al door zijn aanwezigheid in dat land of gebied een reëel risico op deze bedreigingen zou lopen. Hieruit volgt volgens het Hof dat, in het kader van een uitzonderlijke situatie als hiervoor beschreven, om vast te stellen dat sprake is van een “ernstige en individuele bedreiging” in de zin van artikel 15, aanhef en onder c, van de Kwalificatierichtlijn niet de voorwaarde geldt dat de verzoeker aantoont dat hij specifiek wordt getroffen wegens elementen die eigen zijn aan zijn persoonlijke omstandigheden. In andere, minder uitzonderlijke situaties blijken elementen die verband houden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker volgens het Hof echter wel relevant. Het Hof concludeert dat hoe meer de verzoeker het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt wegens elementen die eigen zijn aan zijn individuele situatie of persoonlijke omstandigheden, hoe minder willekeurig geweld zal zijn vereist opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op grond van artikel 15, aanhef en onder c, van de Kwalificatierichtlijn.

In de einduitspraak naar aanleiding van de beantwoording van de prejudiciële vragen van de meervoudige kamer van deze rechtbank en zittingsplaats van 20 december 2023 (ECLI:NL:RBDHA:2023:20195) is hierover – kort gezegd – overwogen dat indien vast komt te staan dat geen sprake is van een situatie waarin bescherming nodig is vanwege het algemene geweldsniveau (“kale” 15c situatie) en ook geen bescherming nodig is enkel vanwege een individuele vrees, er toch elementen kunnen zijn die verband houden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de vreemdeling die bij een lager geweldsniveau toch bescherming noodzakelijk maken als die elementen het risico om slachtoffer te worden van willekeurig geweld vergroten.

In deze zaak is de rechtbank van oordeel dat de staatssecretaris zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat er in Mogadishu geen sprake is van een algemene situatie in de zin van artikel 15, aanhef en onder c, van de Kwalificatierichtlijn (“kale” 15c situatie). Zo heeft de staatssecretaris verwezen naar de uitspraken van de Afdeling van 16 maart 2023 (ECLI:NL:RVS:2023:1067) waarin is geoordeeld dat er in Mogadishu in algemene zin geen sprake is

van een situatie in de zin van artikel 15, aanhef en onder c, van de Kwalificatierichtlijn. De rechtbank volgt de staatssecretaris ook in het standpunt dat de informatie uit het door eiser overgelegde rapport vergelijkbaar is met reeds bekende berichtgeving zoals vermeld in het Algemeen ambtsbericht over Somalië van juni 2023. Daaruit volgt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad precair en onvoorspelbaar is en dat Al-Shabaab in staat is om daar aanslagen te plegen, maar dat de aanslagen zich in het algemeen niet tegen willekeurige burgers richten. Ze zijn vooral gericht tegen militairen, overheidsfunctionarissen en andere specifieke risicogroepen. De staatssecretaris heeft hiermee deugdelijk gemotiveerd dat de algemene situatie in Mogadishu er niet toe zal leiden dat eiser bij terugkeer naar Mogadishu in zijn algemeenheid een reëel risico loopt op ernstige schade als bedoeld in artikel 3 EVRM.

De rechtbank stelt verder vast dat eiser, gelet op hetgeen in rechtsoverweging hiervoor is overwogen, niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een individueel reëel risico loopt om specifiek en individueel aan ernstige schade te worden blootgesteld indien hij terugkeert naar Somalië omdat zijn individuele asielrelaas niet geloofwaardig is geacht. Dit betekent dat eiser op grond van zijn individuele asielrelaas bij terugkeer niet hoeft te vrezen voor ernstige schade als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder a of b, van de Kwalificatierichtlijn.

De rechtbank is tot slot van oordeel dat niet is gebleken dat in eisers situatie sprake is van individuele en persoonlijke omstandigheden die maken dat hij alsnog voor bescherming op grond van artikel 15, aanhef en onder c, van de Kwalificatierichtlijn in aanmerking komt. Eisers verklaringen dat hij lid is van een minderheidsgroep en geen sociaal netwerk heeft volstaan in dat verband niet. Hierbij is van belang dat het – zoals hiervoor overwogen – in het kader van de glijdende schaal moet gaan om persoonlijke omstandigheden die een verhoogd risico met zich brengen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De omstandigheid dat eiser behoort tot de Reer Hamar, een stam die volgens eiser wordt gediscrimineerd, leidt in ieder geval niet tot een hoger risico op willekeurig geweld, hoogstens tot een hoger risico op gericht geweld (zie ook rechtsoverweging 53 van de uitspraak van deze rechtbank van 20 december 2023). Op grond waarvan de door eiser genoemde omstandigheid dat hij geen sociaal netwerk heeft tot een hoger risico op willekeurig geweld door Al-Shabaab zouden moeten leiden, is niet nader onderbouwd, terwijl het op de weg van eiser ligt om te onderbouwen dat sprake is van elementen die verband houden met zijn individuele situatie en persoonlijke omstandigheden die zodanig relevant zijn dat het niveau van willekeurig geweld meebrengt dat aan hem toch subsidiaire bescherming vanwege het reële risico op ernstige schade als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Kwalificatierichtlijn moet worden geboden (zie rechtsoverweging 39 en verder van de uitspraak van deze rechtbank van 20 december 2023). De beroepsgrond slaagt niet.

Het onderzoek naar adequate opvang

Eiser stelt zich, onder verwijzing naar het arrest TQ en de uitspraak van de Afdeling van 8 juni 2022 – kort samengevat – op het standpunt dat de staatssecretaris in het bestreden besluit onvoldoende invulling heeft gegeven aan het onderzoek naar adequate opvang. Eiser was ten tijde van het indienen van de asielaanvraag minderjarig, er heeft geen daadwerkelijk onderzoek plaatsgevonden en dat had wel moeten. Juridisch gezien bestond er nog de mogelijkheid dat hem alsnog een amvbuitenschuldvergunning zou worden verleend. De nota die door DT&V is opgesteld volstaat niet. Eiser stelt verder dat het standpunt van de staatssecretaris dat hij niet wilde meewerken aan onderzoek naar adequate opvang feitelijk onjuist is. Uit de overgelegde gesprekverslagen blijkt dat er alleen maar vertrekgesprekken hebben plaatsgevonden met DT&V over eisers terugkeer naar Somalië. Het feit dat hij niet wil terugkeren naar Somalië staat op geen enkele wijze in de weg aan nader onderzoek door DT&V naar adequate opvang voor hem in Somalië. Eiser meent verder dat hij vanaf het begin van zijn asielprocedure alle gegevens heeft verstrekt die van belang zijn voor dit onderzoek. Eiser kan zich ook niet vinden in het standpunt dat reeds tijdens de gehoren een aanvang is gemaakt met dit onderzoek. Dat hij heeft verklaard dat zijn ouders zijn overleden, hij geen familie heeft in Somalië en sinds 2012 door de buurvrouw is verzorgd, vormt op zichzelf geen “onderzoek” naar adequate opvang, nog afgezien van het feit dat die vragen niet zijn gesteld in het kader van een dergelijk onderzoek. Gelet op het voorgaande heeft eiser ter zitting de rechtbank verzocht op grond van artikel 8:72, derde lid, van de Awb zelf in de zaak te voorzien door eiser alsnog een amvbuitenschuldvergunning toe te kennen dan wel de staatssecretaris de opdracht te geven deze vergunning aan eiser te verlenen.

De rechtbank volgt eiser in zijn betoog dat de staatssecretaris niet heeft kunnen tegenwerpen dat eiser niet heeft meegewerkt aan het onderzoek naar adequate opvang en eveneens in zijn betoog dat de staatssecretaris onvoldoende invulling heeft gegeven aan het onderzoek. De rechtbank overweegt daartoe als volgt.

De Afdeling heeft in de uitspraken van 8 juni 2022 (ECLI:NL:RVS:2022:1530 en ECLI:NL:RVS:2022:1532) overwogen dat uit het arrest TQ volgt dat de staatssecretaris, voorafgaand aan het nemen van een terugkeerbesluit voor een niet-begeleide minderjarige, de situatie van die minderjarige algemeen en grondig moet toetsen, rekening houdend met het belang van het kind. Daarbij moet de staatssecretaris meerdere aspecten betrekken, zoals de leeftijd, het geslacht, de bijzondere kwetsbaarheid, de fysieke en mentale gezondheid, het eventuele verblijf in een pleeggezin, het opleidingsniveau en de sociale omgeving van de minderjarige. De staatssecretaris moet zich er in dat kader van overtuigen dat er voor de niet -begeleide minderjarige adequate opvang aanwezig is in het land van terugkeer.

Verder volgt uit die uitspraken van de Afdeling dat, op het moment dat een niet begeleide minderjarige vreemdeling meerderjarig is geworden, de staatssecretaris niet langer is gehouden om te onderzoeken of adequate opvang in het land van terugkeer aanwezig is, mits hij gedurende de minderjarigheid van de vreemdeling voortvarend aan dat onderzoek heeft gewerkt. Het ligt op de weg van de staatssecretaris om dat in het concrete geval aan te tonen. De staatssecretaris moet in zijn besluit inzichtelijk maken welke stappen hij in die periode heeft ondernomen en wat de redenen voor de vertraging van het onderzoek naar adequate opvang waren. Daarbij kan hij betekenis toekennen aan de leeftijd van de vreemdeling ten tijde van de asielaanvraag, de beslistermijn op de asielaanvraag en de duur van het onderzoek. Afhankelijk van het antwoord op de vraag of het onderzoek naar adequate opvang tijdig had kunnen worden afgerond, zal de staatssecretaris moeten duiden of en zo ja, op welke wijze aan de vreemdeling een verblijfsrecht volgens het amv buitenschuldbeleid zou zijn toegekomen, wat de gevolgen daarvan zouden zijn op de datum van de meerderjarigheid en of alsnog een terugkeerbesluit moet worden genomen. Dit kan vervolgens door de vreemdeling ter toetsing aan de rechter worden voorgelegd.

In het geval van eiser heeft de staatssecretaris twee maal eerder een terugkeerbesluit aan eiser opgelegd. Het eerste terugkeerbesluit heeft de staatssecretaris op 25 februari 2021 zelf ingetrokken omdat geen invulling was gegeven aan het onderzoek naar adequate opvang zoals bedoeld in het arrest TQ. Het tweede aan eiser opgelegde ("kale") terugkeerbesluit van 6 januari 2022 is bij uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Middelburg van 2 maart 2022 vernietigd onder meer omdat naar het oordeel van de rechtbank de staatssecretaris had nagelaten om na te gaan of sprake was van adequate opvang in het land van terugkeer waardoor niet werd voldaan aan de vereisten van het arrest TQ. Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris geen hoger beroep ingesteld zodat dit oordeel in rechte vast staat.

De staatssecretaris heeft zich in het bestreden besluit en ter zitting op het standpunt gesteld dat thans wel voldaan is aan de voorwaarden zoals die volgen uit het arrest TQ en de uitspraken van de Afdeling. Het onderzoek naar adequate opvang is aangevangen met de gehoren, voortgezet met de vertrekgesprekken op 12 oktober 2021, op 18 november 2021 en op 23 december 2021 en er heeft een dossieronderzoek plaatsgevonden hetgeen heeft geresulteerd in de nota van DT&V van 14 december 2022. Nu uit de nota van DT&V volgt dat eiser niet heeft meegewerkt aan het onderzoek, heeft eiser niet voldaan aan de samenwerkingsverplichting en is het onderzoek daarmee afgerond. Eiser komt daarom niet (met terugwerkende kracht) in aanmerking voor amv-buitenschuldvergunning, aldus de staatssecretaris.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft de staatssecretaris onvoldoende invulling gegeven aan de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Middelburg van 2 maart 2022 en heeft de staatssecretaris nog immer niet voldaan aan de vereisten uit het arrest TQ. Op de eerste plaats stelt de rechtbank vast dat de vertrekgesprekken al hadden plaatsgevonden voor de uitspraak van 2 maart 2022, zodat niet valt in te zien dat met het verwijzen naar diezelfde vertrekgesprekken thans wel voldoende invulling is gegeven aan de onderzoekverplichting.

Verder leidt de rechtbank uit de aan de dossier toegevoegde verslagen van de drie vertrekgesprekken af dat deze gesprekken niet gericht waren op het onderzoek naar adequate opvang. Weliswaar wordt er met eiser gesproken over NGO's en het IOM maar dit vindt plaats in het kader van de voorbereiding

van een terugkeer van eiser naar Somalië na zijn 18de verjaardag. Verder wordt eiser, meerdere malen, expliciet en zonder voorbehoud medegedeeld dat hij een terugkeerbesluit krijgt opgelegd als hij 18 jaar wordt en dat hij in bewaring wordt gesteld als hij niet meewerkt aan zijn terugkeer. Hetgeen ook is geschied met het terugkeerbesluit van 6 januari 2022 en de maatregel van bewaring van 10 februari 2022. In de gesprekken wordt vooral benadrukt dat eiser moet nadenken over zijn terugkeer naar Somalië en wordt hij erop gewezen dat er vanwege een removal order de mogelijkheid bestaat dat hij naar Egypte wordt uitgezet. Alleen in het tweede vertrekgesprek wordt gesproken over adequate opvang. In dat kader wordt echter louter aan eiser het volgende medegedeeld “Er moet onderzoek plaatsvinden naar adequate opvang. De regievoerder geeft aan op moment dat betrokkene de leeftijd van 18 jaar bereikt dat het TKB alsnog wordt opgelegd en dat betrokkene dan echt Nederland dient te verlaten. Als betrokkene meerderjarig is, hoeft er namelijk geen onderzoek meer gedaan te worden naar adequate opvang.”

Ook kan, gelet op de inhoud van de vertrekgesprekken, het standpunt van de staatsecretaris dat daaruit blijkt dat eiser weigert mee te werken aan het onderzoek naar adequate opvang niet gevolgd worden. Immers uit de verslagen van de gesprekken blijkt niet dat eiser specifiek op die verplichting is gewezen door de staatssecretaris. Dat eiser uit de omstandigheid dat zijn asielaanvraag is afgewezen en het terugkeerbesluit is ingetrokken had moeten afleiden dat de vertrekgesprekken (ook) gericht waren op het onderzoek naar adequate opvang kan de rechtbank niet volgen. Hoewel het onderzoek naar adequate opvang een gedeelde verantwoordelijkheid is van de staatssecretaris en de vreemdeling, ligt het op de eerste plaats op de weg van de staatssecretaris om de vreemdeling, zeker gelet op diens minderjarige leeftijd, expliciet op die verplichtingen te wijzen, hetgeen in dit geval niet is gebeurd. De omstandigheid dat eiser heeft overwogen met een vals paspoort naar Ierland te vertrekken, leidt wellicht tot de conclusie dat eiser geen invulling wenst te geven aan een verplichting tot terugkeer, echter hiermee kan de staatssecretaris niet zonder meer aantonen dat eiser weigert mee te werken aan het onderzoek naar adequate opvang. Te meer niet nu de rechtbank van oordeel is dat eiser door de staatssecretaris niet expliciet is gewezen op de samenwerkingsverplichting.

De rechtbank benadrukt tot slot nog dat de omstandigheid dat eiser in zijn gehoren heeft verklaard dat zijn ouders zijn overleden, hij geen verdere familie heeft en zijn buurvrouw in Kenia verblijft, niet wegneemt dat de staatssecretaris zich ervan moet overtuigen dat er adequate opvang in het land van terugkeer aanwezig is en daarnaar onderzoek moet verrichten (zie uitspraak van de Afdeling van 12 juli 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2670, r.o. 20). 19.10. Nu de staatssecretaris heeft aangegeven dat geen andere handelingen hebben plaatsgevonden in het kader van het onderzoek naar adequate opvang, heeft de staatssecretaris naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende invulling gegeven aan zijn onderzoeksverplichting. De staatssecretaris heeft daarmee ook onvoldoende onderzocht of en zo ja, op welke wijze aan eiser een verblijfsrecht volgens het amv-buitenschuldbeleid zou zijn toegekomen, wat de gevolgen daarvan zouden zijn op de datum van de meerderjarigheid. Het besluit is onvoldoende zorgvuldig voorbereid en onvoldoende gemotiveerd.

Conclusie en gevolgen

Het beroep is gegrond. Het bestreden besluit dient wegens strijd met artikel 3:2 en 3:46 van de Awb te worden vernietigd.

Inhoudsopgave

5. 20-06-2024, Rb Haarlem, NL24.18454, Ghana, beroep gegrond [LHBTI; uitlezen telefoon; referentiekader; specifieke kennis hoorambtenaar]

Reden signalering: De Afdeling heeft nog geen uitspraak gedaan over de vraag of artikel 55, tweede lid, van de Vw een wettelijke grondslag is voor het uitlezen van een mobiele telefoon in het kader van de asielprocedure. De rechtbank leidt echter uit het oordeel van de Afdeling over artikel 59, achtste lid, van de Vw af dat ook artikel 55, tweede lid, van de Vw geen toereikende wettelijke grondslag kan zijn voor het zonder toestemming onderzoeken of uitlezen van de mobiele telefoon in de asielprocedure. Dit vanwege de nagenoeg identieke bewoordingen van artikel 59, achtste lid, en artikel 55, tweede lid, van de Vw. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder bij de voorbereiding van het asielbesluit op onrechtmatige wijze kennis heeft vergaard. Daarmee kleeft er een gebrek aan

de voorbereiding van het bestreden besluit. Dat er geen onrechtmatig verkregen informatie vergaard is die voor de afwijzing van de asielaanvraag van belang is geweest, doet hier niet aan af.

Aan zijn asielaanvraag heeft eiser, van Ghanese nationaliteit, het volgende ten grondslag gelegd. Eiser is homoseksueel. Hier is hij in 2013 achter gekomen. Hij heeft verschillende relaties gehad. In 2009 is eiser betrappt door zijn oom toen hij een buurjongen zoende. In 2016 is eiser mishandeld vanwege zijn geaardheid. Hij was in een pub waar veel homoseksuele mannen waren en mensen vielen hem zomaar aan en begonnen hem en anderen te mishandelen. In 2023 is eiser bijna betrappt in de militaire dienst vanwege zijn homoseksuele gerichtheid. Hij sprak op een ontmoetingsplek voor homo's iemand aan die er volgens eiser 'gay' uit zag en werd toen benaderd door mensen. Eiser werd meegenomen door de politie en is ondervraagd door de militaire dienst. Eiser heeft ontkend dat hij homoseksueel is en is kort daarna met een vrouw getrouwd om de vermoedens weg te nemen. Eiser is daarnaast betrokken geweest bij de voorbereiding van een militaire coup in 2023 en begin 2024. In 2021 is er ook een militaire coup geweest. De betrokkenen zijn opgepakt en berecht. Toen eiser hierover hoorde werd hij bang en is hij gevlucht.

Het bestreden besluit

Het asielrelaas van eiser bevat volgens verweerder de volgende relevante elementen:

1. identiteit, nationaliteit en herkomst;
2. seksuele gerichtheid;
3. betrokkenheid bij voorbereiding coup Ghana.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat het eerste element geloofwaardig is, maar het tweede en derde niet. Omdat eiser uit een veilig land van herkomst komt heeft verweerder de asielaanvraag afgewezen als kennelijk ongegrond. Ook heeft verweerder aan eiser een vertrektermijn onthouden en een inreisverbod opgelegd voor de duur van twee jaar.

Heeft verweerder de telefoon van eiser uit kunnen lezen?

Eiser heeft in beroep aangevoerd dat sprake is van een onrechtmatige en onzorgvuldige grensprocedure omdat verweerder zonder toereikende wettelijke grondslag zijn telefoon heeft uitgelezen. Hij verwijst ook naar de uitspraak op zijn bewaringszaak, waarin zijn beroep om deze reden gegrond is verklaard.

De rechtbank overweegt als volgt. In de uitspraak van de Afdeling van 3 april 2024, ECLI:NL:RVS:2024:1387, is overwogen dat het uitlezen van een mobiele telefoon geldt als een verwerking van persoonsgegevens als bedoeld in de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Artikel 59, achtste lid, van de Vw voldoet volgens de Afdeling niet aan de eisen die de AVG stelt aan een wettelijke grondslag voor de verwerking van persoonsgegevens. Deze bepaling kan daarom niet worden gebruikt als grondslag om mobiele telefoons van in bewaring gestelde vreemdelingen zonder hun toestemming te onderzoeken. Het zonder toestemming ontgrendelen van een mobiele telefoon van een vreemdeling is bovendien een ernstige inbreuk op het recht op privéleven en het recht op bescherming van persoonsgegevens van een in bewaring gestelde vreemdeling, aldus de Afdeling. Het onrechtmatig onderzoek dat met het ontgrendelen en doorzoeken van de telefoon is gedaan levert een gebrek op in de toepassing van de maatregel van bewaring.

De Afdeling heeft nog geen uitspraak gedaan over de vraag of artikel 55, tweede lid, van de Vw een wettelijke grondslag is voor het uitlezen van een mobiele telefoon in het kader van de asielprocedure. De rechtbank leidt echter uit het oordeel van de Afdeling over artikel 59, achtste lid, van de Vw af dat ook artikel 55, tweede lid, van de Vw geen toereikende wettelijke grondslag kan zijn voor het zonder toestemming onderzoeken of uitlezen van de mobiele telefoon in de asielprocedure. Dit vanwege de nagenoeg identieke bewoordingen van artikel 59, achtste lid, en artikel 55, tweede lid, van de Vw. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder bij de voorbereiding van het asielbesluit op onrechtmatige wijze kennis heeft vergaard. Daarmee kleeft er een gebrek aan de voorbereiding van het bestreden besluit. Dat er geen onrechtmatig verkregen informatie vergaard is die voor de afwijzing van de asielaanvraag van belang is geweest, doet hier niet aan af. Vanwege de ernstige inbreuk op eisers recht op privéleven en op bescherming van zijn persoonsgegevens is het gebrek reeds een gegeven.

De rechtbank ziet echter wel aanleiding om het gebrek te passeren met toepassing van artikel 6:22 Awb. Niet is gebleken dat eiser door de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is benadeeld wat betreft de beoordeling van zijn asielaanvraag. Er zijn immers bij de beoordeling van de asielaanvraag geen gegevens gebruikt die zijn verkregen met het uitlezen van de mobiele telefoon van eiser. Dat de

aanvraag van eiser niet in de grensprocedure kan worden afgedaan, en daarom opnieuw zou moeten worden afgedaan in de algemene asielpcedure, zoals eiser heeft gesteld, volgt de rechtbank daarom ook niet.

Heeft verweerder voldoende rekening gehouden met het referentiekader van eiser?

Eiser heeft aangevoerd dat de geloofwaardigheid van het tweede en derde element onvoldoende zorgvuldig zijn beoordeeld. Er is onvoldoende rekening gehouden met het referentiekader van eiser. Eiser wijst in dit verband op Werkinstructie 2019/17 en een uitspraak van de Afdeling van 26 april 2023, ECLI:NL:RVS:2023:1622. Verweerder heeft aan eiser tegengeworpen dat meer gedetailleerde verklaringen van hem verwacht mochten worden, maar nu er geen rekening is gehouden met zijn referentiekader heeft verweerder niet duidelijk gemaakt op basis waarvan dit van hem verwacht kan worden. Eiser is een man van weinig woorden. Hij lijkt niet lang stil te staan bij dilemma's en keuzes waar hij voor staat. Eiser kan gelet hierop niet verweten worden dat hij weinig inzicht heeft gegeven in gedachten of vermoedens.

Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank bij de beoordeling van de asielaanvraag niet volgens het beleid neergelegd in Werkinstructie 2014/10 en Werkinstructie 2019/17 gehandeld. Bij het nader gehoor is naar het oordeel van de rechtbank niet kenbaar rekening gehouden met het referentiekader van eiser. De rechtbank volgt verweerder niet dat uit het nader gehoor is af te leiden dat hier rekening mee is gehouden. De passages waar verweerder ter zitting op heeft gewezen geven er blijk van dat er is doorgevraagd, en dat eiser is gevraagd of hij vragen begrijpt. Hieruit wordt echter niet duidelijk met welk referentiekader er dan rekening is gehouden. Dit heeft verweerder desgevraagd ter zitting ook niet kunnen toelichten.

Ook het enkele feit dat het gehoor twee dagen heeft geduurd en dat het verslag 39 pagina's telt, zoals verweerder heeft opgemerkt, betekent op zichzelf nog niet dat er voldoende rekening is gehouden met eisers referentiekader. De rechtbank kan ook uit het voornemen en het bestreden besluit niet afleiden dat verweerder kenbaar het referentiekader van eiser heeft betrokken. De opmerking op pagina 3 van het voornemen, dat eiser een 'opgeleide, gezonde, volwassen man van 28 jaar' is, is in dit opzicht onvoldoende, omdat deze te algemeen is. Niet is bijvoorbeeld gespecificeerd hoeveel jaren eiser een opleiding heeft gevolgd of welke opleiding. Er is in het geheel niet verwezen naar de culturele achtergrond van eiser, terwijl juist in zaken waarbij het asielmotief seksuele gerichtheid aan de orde is, de culturele achtergrond van belang is om te kunnen inschatten wat er van een vreemdeling verwacht kan worden aan verklaringen. Het feit dat het referentiekader van eiser niet kenbaar is betrokken treft echter niet alleen de beoordeling van eisers seksuele gerichtheid, maar ook de beoordeling van het derde relevante element (betrokkenheid bij militaire coup). Uit de jurisprudentie van de Afdeling (bijvoorbeeld de uitspraak van 15 juli 2016, ECLI:NL:RVS:2016:2073, en de uitspraak van 26 april 2023, ECLI:NL:RVS:2023:1622) en Werkinstructie 2014/10 volgt namelijk dat het referentiekader een rol speelt in alle asielaanvragen.

Gelet op het voorgaande is het bestreden besluit op dit punt onzorgvuldig voorbereid en ondeugdelijk gemotiveerd en kan het geen stand houden.

Ontbrak het de gehoorambtenaar aan specifieke kennis om eiser te kunnen horen?

Eiser heeft ook aangevoerd dat uit het rapport van het nader gehoor blijkt dat de ambtenaar die het gehoor heeft afgenomen geen kennis heeft van militaire aangelegenheden. De ambtenaar was daarom niet in staat om het relaas van eiser goed uit te vragen en de antwoorden goed te kunnen beoordelen. Eiser verwijst in dit verband ook naar artikel 15 van de Procedurerichtlijn. De rechtbank volgt eiser hierin niet. Uit artikel 15, derde lid, onder a, van de Procedurerichtlijn volgt niet dat er specifieke deskundigheid is vereist voor een gehoorambtenaar om gehoren af te kunnen nemen. Deze aanvullende eis kan ook niet worden afgeleid uit het bestuursrechtelijke zorgvuldigheidsbeginsel. Met de opleiding die voor gehoormedewerkers is vereist, is aannemelijk dat deze ook zonder specifieke kennis over het leger in Ghana of militaire zaken in staat zijn om eisers relaas zo volledig mogelijk uit te vragen. De rechtbank is er ambtshalve mee bekend dat verweerder bij het afnemen van een gehoor en bij de voorbereiding van een besluit bovendien landenspecialisten kan inroepen. Ook in eisers specifieke geval blijkt naar het oordeel van de rechtbank niet dat de gehoorambtenaar steken heeft laten vallen bij het uitvragen van eisers relaas over de militaire coup en het leger in Ghana. Er zijn op dit punt juist veel vragen zijn gesteld door de desbetreffende gehoorambtenaar. Niet is gebleken dat uit de antwoorden van die vragen geen volledig beeld verkregen kon worden van het relaas van eiser.

Had verweerder zonder nader onderzoek aan de AWOL-melding voorbij kunnen gaan?

Eiser heeft bij de zienswijze een kopie overgelegd van een document waarin eiser als 'AWOL' (absent without leave) gemeld staat in het leger. In beroep heeft eiser aanvullende stukken overgelegd. Eiser meent dat hij hierdoor ook in de negatieve aandacht zal komen bij het leger.

Verweerder heeft zich in het bestreden besluit en ter zitting op het standpunt gesteld dat deze documenten tegenstrijdig zijn met eisers eigen verklaringen. Eiser is op 31 maart 2024 legaal uit Ghana gereisd. Daarom kan er vanuit worden gegaan dat de autoriteiten op de hoogte waren van zijn vertrek. Een AWOL-melding van 5 april 2024 is in dat opzicht te voortvarend en daarom tegenstrijdig aan zijn eigen verklaringen, aldus verweerder. Daarnaast kunnen aan deze documenten minder waarde worden gehecht omdat het kopieën zijn.

De rechtbank volgt verweerder niet in zijn standpunt dat de AWOL-melding tegenstrijdig is met eisers eigen verklaringen. Dat eiser legaal is uitgereisd, wil immers nog niet zeggen dat hij ook bij het leger toestemming heeft gekregen om te vertrekken, en neemt evenmin weg dat eiser vijf dagen na zijn vertrek als deserteur of 'AWOL' zou kunnen zijn geregistreerd. Dat de documenten kopieën zijn wil daarnaast nog niet zeggen dat er geen waarde aan kan worden gehecht. Verweerder dient ook kopieën te onderzoeken en te betrekken bij zijn beoordeling.

Eiser heeft in dit verband terecht een beroep gedaan op het arrest L.H., waarin is overwogen dat elk document dat door de verzoeker ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming is overgelegd, moet worden beschouwd als een element van dat verzoek waarmee rekening dient te worden gehouden overeenkomstig artikel 4, lid 1, van de Kwalificatierichtlijn; het feit dat dit document niet kan worden geauthentiseerd of dat er geen objectief verifieerbare bron is, kan als zodanig niet rechtvaardigen dat een dergelijk document wordt uitgesloten van de beoordeling.

In een nieuw te nemen besluit zal verweerder daarom de door eiser overgelegde documenten moeten betrekken in zijn beoordeling, waarbij hij dient te onderzoeken en motiveren welke betekenis die documenten hebben voor eisers gestelde vrees.

Conclusie en gevolgen

Verweerder heeft de aanvraag ten onrechte afgewezen als kennelijk ongegrond. Het beroep is gegrond omdat het bestreden besluit in strijd is met het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel. De rechtbank vernietigt daarom het bestreden besluit.

Inhoudsopgave
----

6. 26-06-2024, Rb Amsterdam, NL24.17435, Eritrea, beroep gegrond [status Frankrijk , Duitsland; zienswijze]

Reden signalering: Door eiser alleen te horen over een eventuele terugkeer naar Duitsland, terwijl in de besluitvorming bescherming in Frankrijk wordt tegengeworpen, is eiser onvoldoende in de gelegenheid gesteld om zijn belangen naar voren te brengen.

Verweerder heeft het bestreden besluit gebaseerd op artikel 30a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000. Uit Eurodac is gebleken dat eiser sinds 18 juli 2019 internationale bescherming in Frankrijk heeft. Dat eiser tijdens zijn aanmeldgehoor is bevraagd over zijn status in Duitsland in plaats van Frankrijk en dat verweerder eiser niet heeft bevraagd over eventuele bezwaren tegen terugkeer naar Frankrijk, is niet ideaal, maar maakt het besluit niet anders.

Eiser stelt zich op het standpunt dat er onzorgvuldig is gehandeld omdat hij niet in staat is geweest zijn belangen naar voren te brengen. Eiser had aanvullend moeten worden gehoord over zijn bescherming in Frankrijk en zijn bezwaren bij terugkeer naar dat land, of op zijn minst schriftelijk moeten kunnen reageren.

De beroepsgrond slaagt. Door eiser alleen te horen over een eventuele terugkeer naar Duitsland, terwijl in de besluitvorming bescherming in Frankrijk wordt tegengeworpen, is eiser onvoldoende in de gelegenheid gesteld om zijn belangen naar voren te brengen. Het is de taak van verweerder om

eisers belangen zorgvuldig in kaart te brengen en dit is naar het oordeel van de rechtbank ten onrechte niet gebeurd. Niet met een aanvullend gehoor en ook niet schriftelijk.

is eiser onvoldoende in de gelegenheid gesteld om zijn belangen naar voren te brengen. Het is de taak van verweerder om eisers belangen zorgvuldig in kaart te brengen en dit is naar het oordeel van de rechtbank ten onrechte niet gebeurd. Niet met een aanvullend gehoor en ook niet schriftelijk. 3.3 Verweerders stelling dat eiser zijn belangen naar voren had kunnen brengen in de zienswijze volgt de rechtbank in dit geval niet. Om te beginnen is het maar de vraag of de reactie van eisers gemachtigde van 12 april 2024 is aan te merken als een echte zienswijze. Er staat namelijk: “Voor client is het niet mogelijk om hierop te reageren, aangezien er niet alleen geen enkel bewijs in zijn dossier zit waaruit zou blijken dat client bescherming geniet in Frankrijk (de Eurodac registratie bevindt zich niet in het dossier), maar ook omdat u hem tijdens zijn gehoor Bescherming EU heeft voorgehouden dat uit een Eurodac registratie zou blijken dat client internationale bescherming geniet in Duitsland. Client heeft u hierop aangegeven dat dit niet juist is, waarop u hem meermaals heeft voorgehouden dat dit wel degelijk blijkt uit Eurodac en hem heeft gevraagd wat zijn bezwaren zijn tegen een terugkeer naar Duitsland. Nu u in het voornemen vervolgens stelt dat client internationale bescherming geniet in Frankrijk, weet client niet meer waarop hij nu moet reageren. Het is hem niet duidelijk in welk land hij volgens u nu internationale bescherming geniet. Maar vooral kwalijk dat in voornemen niets wordt uitgelegd, geen contact met GE, geen memo of Eurodac treffer meegestuurd met voornemen.” Uit deze reactie blijkt dat eiser(s) gemachtigde in verwarring was over het voornemen en om een nadere toelichting vraagt. Verder stelt de rechtbank vast dat in het voornemen ook niets wordt uitgelegd. Eiser is gehoord over Duitsland maar krijgt in zijn voornemen Frankrijk tegengeworpen, zonder voorafgaand contact hierover met de gemachtigde van eiser of uitleg in het voornemen zelf. Verder stuurt verweerder pas bij het bestreden besluit een memo en het Eurodac-resultaat mee. Onder deze omstandigheden kan niet van eiser worden verwacht dat hij zijn belangen naar voren had kunnen brengen in de zienswijze.

Een ander punt is, zoals op de zitting met partijen besproken, dat het Eurodac-resultaat vragen oproept. Er staat namelijk dat eiser op 18 juli 2019 in zowel Frankrijk als in Duitsland internationale bescherming heeft gekregen. Verweerders gemachtigde heeft op de zitting toegelicht dat in eerste instantie is uitgegaan van Duitsland, omdat de asielaanvraag van eiser daar van een eerdere datum is. Verondersteld werd daarom dat het om Duitsland moest gaan. Naar aanleiding van het Eurodac-resultaat heeft verweerder vervolgens aan het Franse Dublinteam gevraagd na te gaan of eiser internationale bescherming heeft in Frankrijk. Op 12 april 2024 hebben zij bevestigd dat eiser per besluit van 18 juli 2019 internationale bescherming heeft in Frankrijk. Dit staat in een memo, omdat de navraag telefonisch is gedaan. De rechtbank heeft verweerder op zitting gevraagd waarom hij niet ook navraag heeft gedaan in Duitsland. Dit omdat uit Eurodac dus lijkt te volgen dat eiser ook daar bescherming geniet. Verweerder moest het antwoord daarop schuldig blijven.

Al met al vindt de rechtbank verweerders werkwijze in eisers procedure niet zorgvuldig. Het beroep is gegrond en de rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen. De rechtbank ziet geen aanleiding om de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten, zoals door verweerder subsidiair is verzocht. Verweerder moet namelijk met betrekking tot Frankrijk eisers belangen in kaart brengen. De rechtbank geeft verweerder daarbij mee om ook na te gaan hoe het zit met eisers status in Duitsland.

Gelet op het voorgaande is het beroep gegrond en zal de rechtbank het bestreden besluit vernietigen. Verweerder zal daarom een nieuw besluit moeten nemen op de aanvraag van eiser met inachtneming van deze uitspraak. De rechtbank stelt hiervoor een termijn van zes weken.

Inhoudsopgave

7. 27-06-2024, Rb Haarlem, NL24.19158, *Afghanistan*, beroep gegrond [terugkeer risico]

Reden signalering: In de uitspraken van 28 februari 2024 van deze rechtbank, zittingsplaats Arnhem en van 27 maart 2024 van deze rechtbank en zittingsplaats is geoordeeld dat verweerder nader onderzoek zal moeten verrichten naar de risico's van uit Europa naar Afghanistan terugkerende asielzoekers. Verweerder heeft desgevraagd op zitting niet gewezen op nieuwe relevante informatie die niet is betrokken bij deze uitspraken. In deze zaak speelt daarbij ook nog het feit dat eiser Hazara en Sjiïet is. De rechtbank ziet daarom aanleiding om zich aan te sluiten bij de conclusie in deze

uitspraken en is van oordeel dat verweerder de hiervoor genoemde omstandigheden in zijn beoordeling had moeten betrekken

Eiser heeft de Afghaanse nationaliteit en stelt van Hazara afkomst en Sjiïet te zijn. Aan zijn asielaanvraag legt eiser ten grondslag dat zijn vader in 2021 is ontvoerd door een voor hem onbekende groepering. Ze hebben ook geprobeerd om eiser mee te nemen maar dat is niet gelukt. Hij is met zijn familie vertrokken uit zijn woonplaats en uiteindelijk alleen uit Afghanistan gevlucht. Ook heeft eiser problemen vanwege zijn etnische afkomst. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest eiser voor zijn leven.

Het asielrelaas van eiser bevat volgens verweerder de volgende relevante elementen:

1. Identiteit, nationaliteit en herkomst;
2. De problemen van de Hazara-gemeenschap;
3. De problemen met de Taliban.

Verweerder acht de eerste twee relevante elementen geloofwaardig. Het derde element acht verweerder ongeloofwaardig. De geloofwaardig elementen zijn volgens verweerder geen reden om een verblijfsvergunning asiel af te geven. Uit eisers verklaringen blijkt niet dat hij gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade bij terugkeer naar Afghanistan.

Eiser stelt dat hij bij terugkeer een gegronde vrees heeft voor vervolging vanwege de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde problemen. Hij betwist echter niet het landgebonden beleid van verweerder omtrent Afghanistan. Tussen partijen is dus niet in geschil dat Hazara's geen risicogroep vormen. Verweerder heeft verder de geloofwaardigheid van eisers verklaringen beoordeeld aan de hand van werkinstructie 2014/10. Daar heeft eiser ook geen gronden tegen gericht. In deze zaak gaat het er dus in de eerste plaats om of verweerder – onder andere aan de hand van genoemde werkinstructie – heeft mogen vinden dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat er voldoende individuele aanknopingspunten zijn voor de door hem gestelde vrees voor vervolging. Verder heeft eiser in beroep aangevoerd dat verweerder heeft verzuimd om in het bestreden besluit mee te nemen dat hij na de machtsovername door de Taliban is gevlucht, inmiddels drie jaar buiten Afghanistan heeft verbleven waarvan twee in het Westen.

Heeft verweerder de juiste relevante elementen onderscheiden?

De rechtbank is van oordeel dat verweerder de problemen rondom de grond van eisers familie niet als apart element heeft hoeven duiden. Eiser heeft niet gesteld of onderbouwd dat dit een feit of omstandigheid is die op zichzelf raakt aan tenminste één onderwerp of verhaallijn die in verband staat met vluchtelingenstatus dan wel artikel 3 EVRM. Eiser heeft ook verder niet duidelijk gemaakt wat voor verschil het had gemaakt als deze problemen als afzonderlijk element waren beoordeeld. De rechtbank is verder van oordeel dat verweerder ook niet specifiek heeft hoeven beoordelen dat eisers familie geen grond meer zou bezitten omdat dat hen is afgenomen. Eiser heeft namelijk niet duidelijk gemaakt waarom dit maakt dat hij bij terugkeer te vrezen heeft voor vervolging. Deze beroepsgrond slaagt niet.

Heeft verweerder het element 'problemen met de Taliban' ongeloofwaardig mogen vinden?

De rechtbank is van oordeel dat verweerder dit element niet ten onrechte ongeloofwaardig heeft gevonden.

Eiser heeft verklaard te zijn gevlucht uit Afghanistan vanwege een incident waarbij een aantal mannen zijn vader hebben ontvoerd en ook hem hebben geprobeerd te ontvoeren. Hij heeft verklaard dat hij niet zeker weet wie deze mannen waren. Het zouden ook anderen kunnen zijn, zoals personen van het Kuchi volk, de Pashtun bewoners van het nabijgelegen dorp Jighatu met wie zijn familie problemen had in verband met hun grond, of mensen die iets met de moord op zijn opa in de jaren '90 te maken hadden. Volgens eiser kunnen onder deze groepen allemaal mensen gelieerd aan de Taliban zitten. Ook heeft eiser verklaard dat zijn familie hun grond wilde verkopen nadat de Taliban aan de macht was gekomen in hun gebied. Op de vraag voor wie eiser vreest bij terugkeer heeft eiser geantwoord dat hij vreest voor de Taliban, omdat zij de macht hebben.

De rechtbank constateert dat verweerder wat genoemd is onder 7.1 heeft meegenomen in zijn beoordeling van het element 'problemen met de Taliban'. Een belangrijk onderdeel van deze geloofwaardigheidsbeoordeling is immers dat eiser geen concrete aanwijzingen heeft kunnen geven

over wie de ontvoerders van zijn vader zijn. Verweerder heeft daarnaast beoordeeld of het aannemelijk is dat de ontvoering een link heeft met de dood van zijn opa of met de Kuchi. Ook heeft verweerder in het kader van dit element de problemen van eisers familie met hun grond beoordeeld. Dat verweerder hierbij bepaalde door eiser genoemde problemen gemist heeft, volgt de rechtbank daarom niet.

Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank kunnen vinden dat de verklaringen van eiser over wie de ontvoering heeft uitgevoerd en waarom juist eisers vader is ontvoerd alleen op aannames en vermoedens zijn gebaseerd. Eiser heeft geen concrete aanwijzingen kunnen noemen over wie er achter de ontvoering zit en er is geen duidelijke directe aanleiding voor de ontvoering te distilleren uit de verklaringen van eiser. Dat het gebruik van het woord 'Taliban' verschillende betekenissen kan hebben, zoals eiser aanvoert, maakt dat alleen maar onduidelijker. Daarin heeft verweerder dus geen aanleiding hoeven zien voor een andere beoordeling. Gelet op het voorgaande was het niet aan verweerder om de verschillende door eiser genoemde potentiële ontvoerders nader te beoordelen of te onderzoeken. Het is immers in de eerste plaats aan eiser om te stellen waarvoor hij vreest bij terugkeer en dit aannemelijk te maken.

Verweerder heeft verder kunnen tegenwerpen dat eiser vaag heeft verklaard over zijn eigen rol tijdens de ontvoering. Verweerder heeft hierbij mogen wijzen op het feit dat eiser niet weet waarom de ontvoerders hem ook wilden meenemen en dat als zij dat wilden, niet duidelijk is waarom dat niet gelukt is. Hij heeft er daarbij niet ten onrechte op gewezen dat de mannen in de meerderheid waren. Dat zijn moeder de mannen heeft tegengehouden, heeft verweerder onvoldoende mogen vinden. Dat de ontvoerders zouden zijn gevlucht omdat er lichtjes vanuit de omringende huizen begonnen te schijnen heeft verweerder ongerijmd kunnen vinden. Hij heeft niet logisch kunnen vinden dat de ontvoerders hier bang voor waren, mede tegen de achtergrond van het door eiser geschetste klimaat van straffeloosheid, los van of deze ontvoerders gelieerd waren aan de Taliban of niet. Verweerder heeft ook tegen kunnen werpen dat eiser tegenstrijdig heeft verklaard over het aantal mannen dat zijn vader heeft ontvoerd. Eiser heeft immers eerst in het aanmeldgehoor verklaard dat het om twee mannen ging, waar hij in het nader gehoor over drie mannen spreekt. Ook heeft verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat er een niet te rijmen onverschilligheid zit in de verklaringen van eiser over waar de eigendomsdocumenten zijn van het stuk grond van de familie. Dat eiser niet weet wat er met deze documenten is gebeurd, verhoudt zich niet tot eisers verklaring dat de grond voor zijn familie heel belangrijk was.

Vanwege het hiervoor overwogene heeft verweerder zich op het standpunt mogen stellen dat de onder dit element beoordeelde problemen niet geloofwaardig zijn. Dat de door eiser gestelde problemen en het niet kunnen aanwijzen van de daders zou passen in het klimaat van straffeloosheid in Afghanistan en het algemene beeld dat bekend is over Hazara's doet aan het voorgaande niet af. Verweerder heeft zich hierover namelijk niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat deze algemene informatie niet maakt dat de gestelde individuele problemen van eiser alsnog geloofwaardig zijn. Eiser heeft er ten slotte nog op gewezen dat verweerder niet afdoende heeft gereageerd op zijn zienswijze, maar heeft desgevraagd op zitting niet kunnen concretiseren op welke punten verweerder niet heeft gereageerd. De beroepsgrond slaagt niet.

Heeft verweerder het element 'de problemen van de Hazara gemeenschap' onvoldoende zwaarwegend mogen vinden?

De rechtbank volgt het standpunt van verweerder dat eisers verklaringen die zien op het zijn van Hazara in Afghanistan algemeen van aard zijn en niet zien op problemen die hij persoonlijk heeft ondervonden. Op de vraag of eiser persoonlijk problemen heeft ondervonden vanwege zijn etniciteit heeft eiser alleen verklaard dat hij nooit voor de overheid kan werken of in gebieden en steden met andere etnische groepen. Hij heeft echter daarna toegegeven dat hij dit ook nooit heeft geprobeerd en dat dit voor alle Hazara's geldt. Ook elders in het nader gehoor heeft eiser niet verklaard over persoonlijke problemen vanwege het zijn van Hazara. Voor de conclusie dat het zijn van Hazara als zodanig niet genoeg is om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken, heeft verweerder verwezen naar het algemeen ambtsbericht over Afghanistan van het ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2023. De stelling van eiser dat verweerder geen landeninformatie heeft betrokken bij zijn beoordeling volgt de rechtbank daarom niet. Ook in dit verband heeft eiser gesteld dat verweerder niet afdoende op zijn zienswijze heeft gereageerd. Ook hier heeft hij echter niet kunnen concretiseren op welke punten uit de zienswijze zijn stelling ziet. De rechtbank is dan ook van

oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft mogen stellen dat eiser vanwege de gestelde problemen voortkomend uit het zijn van Hazara geen gegronde vrees heeft voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan.

Vanwege deze conclusie heeft verweerder dan ook niet hoeven onderzoeken of eiser bescherming in kan roepen van de autoriteiten in Afghanistan. Deze beroepsgrond slaagt niet.

Had verweerder eisers verblijf in en terugkeer uit een Europees land moeten betrekken bij zijn beoordeling?

In de uitspraken van 28 februari 2024 van deze rechtbank, zittingsplaats Arnhem, ECLI:NL:RBDHA:2024:2720, en van 27 maart 2024 van deze rechtbank en zittingsplaats, ECLI:NL:RBDHA:2024:5841, is geoordeeld dat verweerder nader onderzoek zal moeten verrichten naar de risico's van uit Europa naar Afghanistan terugkerende asielzoekers. Verweerder heeft desgevraagd op zitting niet gewezen op nieuwe relevante informatie die niet is betrokken bij deze uitspraken. In deze zaak speelt daarbij ook nog het feit dat eiser Hazara en Sjiit is. De rechtbank ziet daarom aanleiding om zich aan te sluiten bij de conclusie in deze uitspraken en is van oordeel dat verweerder de hiervoor genoemde omstandigheden in zijn beoordeling had moeten betrekken. De beroepsgrond slaagt.

Conclusie en gevolgen

Het beroep is gegrond omdat het bestreden besluit in strijd is met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb. Dit betekent dat het besluit een zorgvuldigheidsgebrek en een motiveringsgebrek bevat en dat verweerder de aanvraag ten onrechte heeft afgewezen als ongegrond. De rechtbank vernietigt daarom het bestreden besluit.

Inhoudsopgave

Contact

Als u informatie heeft die nuttig zou kunnen zijn voor andere rechtsbijstandverleners op de AC's, vernemen we dat graag. We kunnen het dan opnemen in de Signalering.

AC Contactpersoon Advocatuur(ACCA)

Monique Muller
Hans Eizenga

m.muller@mulleradvocatengouda.nl
info@advocaateizenga.nl

Juridisch Coördinatoren

Eddy Sluiter
Michelle van de Scheur
Alinda Zoetbrood

e.sluiter@rvr.org
m.vdscheur@rvr.org
a.zoetbrood@rvr.org

Met algemene vragen over zaken gerelateerd aan het AC-proces kunt u terecht bij :
juridischcoördinatorenasiel@rvr.org

Documentalist

AC

E-mail

Tabitha Maat	Den Bosch	tmaat@vluchtelingenwerk.nl
Nissan Atalay	Schiphol	natalay@vluchtelingenwerk.nl
Mimoun Koubaa	Ter Apel	mkoubaa@vluchtelingenwerk.nl
Anouk Ayhan	Zevenaar	aayhan@vluchtelingenwerk.nl

De documentalisten zijn in ieder geval altijd te bereiken via: documentalisten@vluchtelingenwerk.nl

Adres- en contactgegevens van de balies van de afdeling Legal Aid van de Raad voor Rechtsbijstand op de AA-locaties :

AC Schiphol
Duizendbladweg 100,
1171 VA BADHOEVEDORP
Tel.: 088 – 07 54215
e-mail: acschiphol@rvr.org

AC Ter Apel
Ter Apelerven 3,
9561 MC, TER APEL
Tel.: 088 – 04 39930
e-mail: acterapel@rvr.org

AC Den Bosch
Leeghwaterlaan 16
5223 BA DEN BOSCH
Tel.: 088 – 04 37819 / 18
e-mail: acdenbosch@rvr.org

AC Zevenaar
Ringbaan-Zuid 2a
6905DB ZEVENAAR
Tel.: 088 – 04 31571 / 72
e-mail : aczevenaar@rvr.org

AC Budel
Randweg-Oost 32
6021 PB Budel Cranendonck
Tel.: 088 – 04 31171 / 72
e-mail: acbudel@rvr.org

Inschrijvingsvoorwaarden

In de [inschrijvingsvoorwaarden advocatuur 2023](#) staan in [Bijlage 2](#) de specialisatievereisten voor asiel- en vluchtelingenrecht en in [Bijlage 2A](#) de Distributieregeling AC. De **Best Practice Guide Asiel** bevat de minimumnormen voor het verlenen van zorgvuldige en adequate rechtsbijstand in asielzaken.